

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 25 november 2024 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een tandheelkundige behandeling.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker is een 48-jarige man. Verzoeker heeft een lange (behandel) geschiedenis van gebitsslijtage door bruxisme (knarsen). Om de ontstane schade te herstellen heeft verzoeker in het verleden verschillende tandheelkundige behandelingen moeten ondergaan. Deze behandelingen hadden weinig effect. De voormalig tandarts van verzoeker heeft opnieuw voorgesteld een brug aan te brengen. Verzoeker zag dit niet zitten en heeft een second opinion ingeschakeld. Via deze second opinion is verzoeker terechtgekomen bij een tandarts die veel ervaring heeft met ernstige tandschades. Deze tandarts concludeerde dat bij verzoeker sprake was van ernstige gebitsslijtage.

Verzoeker heeft bij de volgende elementen last van slijtage met TWI 3: 12, 11, 21, 22. Verzoeker heeft bij de volgende elementen last van slijtage met TWI 2: 16, 13, 23, 24, 25, 27, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 41, 42, 43. De elementen 14, 15, 26 zijn afwezig.

De ontstane schade is inmiddels door de tandarts hersteld door de tandhoogte van de voortanden te verhogen door middel van composiet en aan beide zijden nieuwe bruggen te plaatsen. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor vergoeding van deze kosten. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen. Volgens verweerder kan ernstige slijtage onder bepaalde omstandigheden onder artikel 2.7, eerste lid, onder a, Besluit zorgverzekering (Bzv) vallen. Er moet daarbij sprake zijn van een tandheelkundige functiestoornis in ernst vergelijkbaar met schisis. Dit houdt in dat er bij 8 of meer elementen per kaak sprake moet zijn van TWI 3 of 4. Daarnaast moet de slijtage volgens verweerder niet kunnen worden verklaard als fysiologische slijtage, mag er geen sprake zijn van uitgestelde zorg, moet het gaan om glazuurdefecten van niet-carieuze aard en mag er geen sprake

zijn van een ernstig gemutileerde tandboog. Verweerder voert aan dat bij verzoeker geen sprake is van slijtage van TWI 3 of hoger bij acht elementen per kaak of meer. Hierdoor is volgens verweerder geen sprake van ernstige gebitsslijtage, waardoor verzoeker geen aanspraak kan maken op vergoeding van een bijzondere tandheelkundige behandeling.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7, eerste lid, Bzv volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Er is onder meer sprake van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp, indien de verzekerde een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft dat hij zonder die zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hierbij moet gedacht worden aan schisis of in ernst daarmee vergelijkbare aandoeningen.

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Voor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp op grond van art. 2.7, lid 1, sub a van het Bzv moet sprake zijn van een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel. Bij een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel kan onder andere gedacht worden aan ernstige gebitsslijtage. Om houvast te hebben bij de beoordeling van aanvragen voor ernstige gebitsslijtage heeft het College van Adviserend Tandartsen (CAT) de 'Toetsingsrichtlijn SLIJTAGE / EROSIE bij volwassenen ten behoeve van de adviserend tandarts' opgesteld, waarin criteria zijn geformuleerd voor deze indicatie.²

Op grond van de Toetsingsrichtlijn moet sprake zijn van een volledig natuurlijk gebit (de eigen tanden) waarbij minstens acht tanden of kiezen per kaak (dus 16 in totaal voor het hele gebit) een slijtage hebben van TWI 3 of hoger.

In geval van verzoeker is sprake van vier tanden met een slijtage van TWI 3 of hoger. Verzoeker voldoet hierdoor niet aan de indicatiecriteria zoals gesteld in de Toetsingsrichtlijn van het CAT. Bij verzoeker is derhalve geen sprake van een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoeker een (verzekerings)indicatie heeft voor een tandheelkundige behandeling waarbij de tandhoogte van de voortanden zijn verhoogd door middel van composiet en aan beide zijden nieuwe bruggen zijn geplaatst. Verzoeker kan derhalve geen aanspraak maken op vergoeding van een tandheelkundige behandeling ten laste van de basisverzekering.

¹ Art. 2.7, lid 1, sub a van het Besluit zorgverzekering

² CAT, Toetsingsrichtlijn SLIJTAGE / EROSIE bij volwassenen ten behoeve van de adviserend tandarts, 10 maart 2016. Te raadplegen via: <https://college-at.nl/wetten-en-regels/141/toetsingsrichtlijnen/>

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen (verzekerings)indicatie voor een tandheelkundige behandeling waarbij de tandhoogte van de voortanden zijn verhoogd door middel van composiet en aan beide zijden nieuwe bruggen zijn geplaatst ten laste van de basisverzekering.